

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
530 S. LEXINGTON AVE. NEW YORK 17, N.Y.
1961
21 51 1 7 11

தல.டி

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

இஃது, 1089 (1848)

புஷ்டா வ த ர ன ி

புவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்

புஷ்டா வ த ர ன ி

இவாமாணசு

திருவதிகை - குமரானந்தசுவாமிகளருமாரும்குடி

சிவஞானவைதிகையளவைத்தியா

சி. கு. நடராஜமுதலியாரவர்களால்

செனனை

இந்துதியலாஜிகல்யந்திரசாலையின்பிப்பிச்சுப்பிட்டது

கரவருடம் - கடகரவி, *

1891

இவை

1894 ஜூன் 14 சென்னை கிறிஸ்து
வாங்கியது.

திருவிடை 0-2-0

உ

சிவமயம்

சா த் து க் வி.

இ ஃ து

இருநூலாகிரியர் போதகாகிரியராகிய

த சா வ தா ன ம

பே ரை - செ க நா த ப் பி ள் னே ய வ ர் க ள்

இயற்றியது.

வலிவான தவருறையு மொற்றியூர்க் கலம்பகத்தை வாணி மெச்ச
மலிவான தொடைபொருட்சொ லாநிய வலங்கார மன்னிநிற்பப்
பொலிவான செந்மழதே ரட்டாவ தானியெனப் பூவை வந்த
கலியாண சுந்தரநற் கவிராஜ சிங்கமது கழறிற் றமமா !

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறற்பலம்

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா

ஒற்றிக் கலம்பகத்தை யொண்சயில மங்கைபங்க
ரொற்றிக் கலம்பகத்தை யோதுதற்கிங்—கொற்றி
குணலைய குஞ்சரனைக் கூறுசெய்த கொற்றக்
குணலைய குஞ்சரனைக் கூறு.

நால்வர்துதி

அழகாகழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

சிவஞானக் கடலருணீர் நனிமடுததற் புதமினனற் றிறமாய்ச் செய்து
பவஞானப் புறச்சமய வெப்பமற்ச சறசைவப் பைங்கூழோங்க
நவஞானத் தமிழமறையா மழையதனை நானிலத்து நன்கு பெய்த
தவஞானக் கொண்டல்களா நாலவாதிருத் தாணமலாக டலைமேற் கொள்வாம்.

நூல்.

மயங்கிசைக்கோச்சுக்கல்பா-

தரவு.

நாரணனா தண்ணுமையி னுதவொலி யேகறங்க
வாரணனார் தாளத்தி லருமறைநூ லேபிறங்க
விநதிரனா ரெககாள மெச்சரிகை யேயூதப்
பந்தியினிற் கந்திருவா பலலாண்டு பலவோதத்
தண்ணமுத்த திண்கிரணன் றனிககவிகை யேரிழற்ற
விண்ணுலக மங்கையாள் வியனாத்தி யேசுழற்ற
வடிவாம்பி கையுபய மலாவிழிக ளேகளிக்க
வடிவாராக ளணுககனுற வரும்பவனி வருவோயீ.

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

தாழ்சைகள்.

அவனனறி யோரணுவு மசைவுறு தெனுஞ்சொல்லை
யவனிமிசை காட்டுதற்கே யசைந்தாடி வருவீரால
அளக்கரினிற கேசவனற னாகமதிற றுயலவரலைத்
துளக்கமுற வேயிங்குத தோற்றிடவே வருவீரால
ஆட்டுவித்தா லேயுலக மாடுமென்ற வுண்மையினைக்
காட்டுவிக்க வேசற்றுக் கனிந்தொகிந்து வருவீரால
பேதைமுதற பேரிளமபெண பெரிதுவந்து தாமயங்கி
நாதவுன தழுகதனு னுணிநிற்க வருவீரால

அராகங்கள்

பலதலை யுபரிய பனிமலை தருமகள்
வலமதி னிலவுற மகிழ்கொளு முடவினை
அரவணி கணபதி யயிலடினை முருகைய
ஹரமதி லீணைதர வுலகைகொ ளுருவினை
அரியய னிருவரு மமருற நடுவினி
லரியதொ ரனலென வமாதரு தனுவினை
ஏவரெவ ரெவுள்கி லெதுகரு துராவ
ணவரவா மனமதி லழகிய வடிவினை.

பெயர்த்துத்தாழ்சைகள்.

மசசத்தி னேரிருகண மணிபறித்தா யெனபரது
னிசசைவனா சாததனு ரியற்றுசிறு விளையாட்டே
கூாமத்தின முதுகோட்டைக் குறித்தெடுத்தா யெனபரதுன்
சீமைமலி கணநாதா செயதசிறு விளையாட்டே
வராகத்தின வலிமாய மருப்பொடித்தா யெனபரதுன
பராகநும பூங்கடம்பா பழகுசிறு விளையாட்டே
நரசிங்கப் புரணியினை நைத்துறித்தா யெனபரதுன
வரவீர பத்திரனா வகுத்தசிறு விளையாட்டே
வாமனனா கங்காளம் வாங்கினு யெனபரதுன
காமரணி வயிரவனா கண்டசிறு விளையாட்டே
மற்றவதா ரத்திலருள வழங்கினு யென்பரவை
முற்றுவின்னன ரெண்டியற்று முனிவருள விளையாட்டே.

நாச்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

அகல சகல வருவுரு மேவினை
சகல சமய சமரச மாயினை
துகளில சுருதி தூரியம வாவினை
திகழு மிதய சினகர னூமினை

முச்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

தமனிய மலைதனை வளைத்தனை
தகுதியு றுகயிலே கிளைத்தனை
சமயமு மறுவகை படித்தனை
தகுதிசு வெனநட நடத்தனை

இருச்சீரோரடியம்போதரங்கம்

அககர நாட்டினை - சககர நீட்டினை
யருளது கொடுத்தனை - மருளது தடுத்தனை
யரியுரி வீக்கினை - நரிபரி யாக்கினை
வெற்றியூர சேவினை - பொற்றியூர மேவினை
ஆதலால் - தனிச்சொல

நிலைமண்டிலவாசிரியச்சுரிதகம்.

பஹலைப பண்பபாம்ப பள்ளிகொண் டோனுரு
சிஹலைப போதனுரு சேவித திறைஞ்சுச
சீவள ரொற்றிச சினகரந தன்னிற
போவளா பவனி பிறங்குதியா நேச
வாண்டு பலவா யுகில மதனி
லீண்டு தமிழேன வேண்டுள சிலவே

அவைதாங்

கொசசைச சமயா குலவிப பணியும
பிசசைப பசுக்களைப பேணு தியங்கிச
செத்துப பிறக்குந தேவா தம்மை
யெத்தரு ணத்தினு மெண்ணு திருந்து
நாததிகஞ் சொல்லி நவியு முடரை
நேத்திரத தானு நேரா தவிரத்திட
டகம்பிர மமமெனு மறிவில லோரைச

செகமதி லெளியேன சேரா தொழிநதிட்
 “டோருமவே தாநதமென றுசசியிற பழுத்த
 வாரா வுன்ப வருங்கனி பிழிநது
 சாரங் கொண்ட சைவசித் தாநதத்
 தேனமு தருநதினா சிலரே” யென்ன
 வுணமை பேசி யொண்சிவ மீதென
 வணமையாயக காட்டிய வாததா முதலா
 நின்னடி தனனை நினைக்கும் பெரியோ
 தனனடி யென்றன் றலையிற சூட்டி
 யிறுமாந் திருக்கு மிழுக்கில வாழவைப
 பெறுமா றருளக பெருவிபூ தியனே. (க)

நேரிசைவேண்பா

பூதிருத்தி ராககப பொருளகளையே செலவமெனு
 மாதிரி யான்றவாபா லாககியெனே—மேதினியின
 மேனோக்கி வேடமிடு மேனியராம பேதையாதம்
 பானோக்கி வாழாது பண. (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை

பண்ணுவ துஞ்சிவ சங்கரன் றொண்டா பணித்தொழிலியா
 னெண்ணுவ துங்கண்ணன காணாத பொன்னடி யின்புகழா
 மண்ணுவ துமபிற விததுய ரீயு மலமொனாதா
 நண்ணுவ தெனனிலைக் காமுத லாமொற்றி நற்பதியே. (ங)

கலிநிலைத்துறை.

பதியே யிழநது பவமே நினைநது பலவாகச
 சதியே புரிநது சகமே வதிநது தளாயீகாள
 சுதியே மிருநது துதியே பரநத சுடரொற்றிப
 பொதியே யணைநது நிதமே பணிநது பொலியீரோ (ச)

கலிநிலைவண்ணத்துறை

தனதத்தத் தனதததத தனதததத தனதத்தத் தனதானு.
 1)பாலிவற்றுத் தினமறபக் கலைகற்றுத் தெருளற்றுப் பொருண்மாலே
 2)சாவிலைவத்துப் புகழ்கெட்டுப் புவனத்திற றளாவற்றுச் சுழலாமே
 3)லியக்கத் ததனைச்சுற றனாபொறபத் திருவொற்றிப் புணாவாபா
 4)லாவிழுற்றுத்துதிசொற்றுக்கதிபெற்றுப்பயனமிககுறுயாவாயே.

எழுசீர்க்கழநெடிலாசீரியவிர்த்தகீ.

உயர்வளைக்குழையுமவிளங்குசெஞ்சடைபு மோக்குவெண்ணீற்றுவுடிவும்
புயனமிகநாணவருள்பொழிவிழியும் பொங்குவபபணிப் பொவிவுச்
துயரறு புலியி னதள்செறி யிடையுந் துணையடிக் கமலமுமறவே
னயரறுத் தெனையா ளொற்றியூர்மேவு மமலனையாதிராயகனே. (சு)

பு ய வ கு ப் பு.

பதினுறுகலைவண்ணப்பா.

தானனா தனதான தானனா தனதான

தானனா தனதான தத்தத் தனநதன.

அதிநா யகிவேத போதநா யகிபாதி

யாகநா யகியாக வைத்துப் பொருந்தின
வாவலா யிழையோக சாதனா தியாசேரு

மாணியா டகமேரு விற்பெற நிருந்தன
வாழ்மீ தெழுமால காலமே யமுதாக

வாதிநா ளுணுமாறு நத்திச செறிந்தன
வாங்கநீ யடியேனே யாங்கநீ யெனுமாலகை

யாளமா நவிராழி யைத்தொட் டெழுந்தன (சுவ)

வேதமோ திடுவேத நீடுசே கரநோவ

வீறுமோ றுறுமாலெ டித்துப் பொவிந்தன
வேழமா முகனோடு வேலுலா மொருசேயும்.

வீரமார புறுமாபணைத்துச் சிறந்தன
மீறுமா தவவேட னோடுபோ கொடுவீர

வேகநீ ளொருகோலகொ டிக்கத் துணிந்தன
வேள்விசா லையினூடு லாவுபா னுவைமோதி

வீறுசேர் புகழ்மேவி மெச்சத் திகழ்ந்தன (சுற)

பிதனீ டெலகீறு மேறனா னிறுமாறு

பேதமா லறவேகி ழிததுப பிறங்கின
பிலொ முழையோடு நீமொ ரழலவாகை

பேறுசா லுறுசூல நிற்கத் திகழ்ந்தன
பேணுநால வாகடேற நீழலவாய பொருளாகுறு

பேசொனா மொழிநோகு றித்துப் பகாந்தன
பேழ்கொணாம வாகனாடு நாசமா கிடதாசா

பேசுமால கணையோடு றழததுத் திணிந்தன (சுந)

கலிவீரந்தம்.

நம்பக லினக ணனியெயில வெள்ளை
யம்புலி யினக ணனியெழு நாவில
வெம்புந தணலுற வீறுசெய விக்கு
நம்ப நொற்றியூர நாயக னாட்டமே.

(கௌ)

அம்மாணை.

மடகீதத்தாழிசை

நாட்டுமே புகழ்வாயநத நம்பலகை நாதனா
கூட்டிவைக குந்தாது கொண்டனாகா ணமமாணை
கூட்டிவைக குந்தாது கொண்டனோ யாமாயி
னாட்டினாக ளெல்லா நகையாரோ வமமாணை
நகைப்பொன ளுரொற்றி நண்ணினாகா ணமமாணை. (கஅ)

இஃதுமஃது

அங்கனொற்றி நாத ரமனமான றுடிசூலங்
கங்கல் பினாகங் களைத்தரித்தா ரம்மாணை
கங்கல் பினாகங் களைத்தரித்தா ராமாயி
னங்க மறிவரியா ராவரோ வம்மாணை
யங்கம் பலகையுரு வல்லவோ வமமாணை. (கஆ)

பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அம்மாணை யெய்திரித்தோ னானேதா னதுபோனவடைவேதென்பா
கைமமாவொன் றிவ்வழியே குறிதப்பிவநததுண்டோ கழறுமென்பா
ரிமமாவின் றழைபாரீ ரினிதென்பா ரோநதிழையே யெழிலாரொற்றிப
பெமமாணை யறியேநா மிவரொணண மெனனேயோ பேசுங் காலே.

மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

காலனை யுதைத்ததுங் கழலேயாங் காமனை யெரித்ததுங் கழலேயாம
வேலனை யீன்றதுங் கண்ணையா மீப்பவம் வேயின கண்ணையாம
பாலனாக கீததும் பாலேயாம பாவதிக்கீததும் பாலேயா
மாலயன போற்றிமே பதியீரோ மகிழு மொற்றிப பதியீரோ. (உக)

தவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பதிபல வோடிப பரவையி லாடிப பகலிரவாய
நதியவை நாடி நளிராவரை கூடி நலியீர்காள
மதிறை வேணி மழுவணி பாணி மாதேவன்
வதிதரு மொற்றி கதியெனப்பற்றி வாழ்வீரோ. (உஉ)

பூவைவிடுதூது.

எழுகீர்க்கழ்நெடிலாசிரியவிருத்தம்

வாழிசைந்திட வாயதி நகதொரு வார்த்தை பேசுதி பூவையெ
தாழியைந்திட நாளி ருபபது தருமமோ வுனக்கழகதோ
பேழியங்க்கு மொற்றி யூரினிற் பேதைநானெழு நாளினை
யேழியாண்டென வெண்ணியேங்கலை யிறைவாபாவினி தறைவையே.

குறம

அறுகீர்க்கழ்நெடிலாசிரியவிருத்தம்

அறைகுவேன்பலகுறியுங்கண்முன்னேகண்டதுபோலஞ்சவேண்டாந
தறைமெழுகிககோலமிட்டுநெற்குவித்திட்டதன்மீதிறசமைத்தசெமபிவ
குறைவதுடனோபிடிநெல்லொற்றைபட்டதாதலினாலொற்றியூர்வாழ
பிறைமுடியாவந்திடுவாபெரியபணமபழஞ்சிலைபெயவாயநீயே. (உச)

தலைவியைக்காண்டல்

கட்டளைக்கலித்துறை

பெயவளை மாதாக ளாயததை நீங்கிப் பிறைப்பணிவரு
செய்வழி யோடுக திருவொற்றி யூரந் செழுமபொழிலு
ணையயிடை மேலிரு பாரத தனமலை நோயியற்று
மெயயினைப் பாரத தனிததுநின் றுயகொலென மெலவியலே.

கலிநிலைவண்ணத்துறை.

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன் ததததானன.

இயமடர வசமழிய நம்படாகள வருபெரிய வெச்சமாயுமே
பயமொழிய மனமதனி ளளவிலபல கருணைவளா பததிநீடுமே
முயலமர ரரியயாக ளறிவரிய வடியாபுகழ் முததிக்கடுமே
யுயாபலகை வடிவமது கொளுந்மதுபரமாமகிழொற்றியூரிலே. (உச)

களி.

எண்கீர்க்கழ்நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஊரியினை யூடுருவி யோங்குஞ் சோலை
யொற்றியூர் மகிழ்களனை யுண்டு தேக்குஞ்
சிரியோர் புகழ்களியேஞ் செப்பு முணமை
சிறிதேனும் பிழையாது செவவே கேணமோ
வேரியிற்சங் கரியைக்கோ பாலா சோநது
வெள்ளைவா ரணனைப்பெற் றுவந்து நின்றார்
நாரிசீ தேவிதார வாச வனற

னறறோனைச் சோநதனைய நாடினாளால

(உஎ)

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

தலைவிமேன்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

நேரிசைவெண்பா

நாடிநெடி யோனபணியு நம்பரொற்றி யூரதனிற்
பாடியளி முசுசூழற பாவையெனைத்—தேடிடுமே
பாலைவன மோடிப் படருகையின மெனறளிரோநேர்
காலேமுட டைதநீட்டக கால

(உஅ)

பன்னிருசீர்க்கழநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

காலங் கடந்த பிறைரசடையுங் கவினா நீற்றுப் புண்டரமுங்
கருணைநிறைந்தமுககண்ணுங்கதா கொளவெள்ளைச்செவிகுழையு
மால மடாந்த கறைமிடறு மணிநீள கொன்றை மாலிகையு
மழகா புலியி னதளிதையு மரியின விழிசோ கழலடியுந்
தால முதவு மலைமடந்தை தனயரிருவா தமமுடனே
தரும விடையின மேலேறித் தயவாயவருந் காட்சியுமே
சால வடியா தமமுடனே தரிசித்துயநதிங் கருளபெறலாஞ்
சாரமுத்திக கதியருளச் சமைந்த வொற்றிப் பதிதனிலே. (உக)

மற்றம்

தாழ்சை-

இலலடுத்துப் பெண்கேட்க விங்குவந்த தூதர்
யெங்கணமா பினபெருமை யெள்ளளவு மோரத்திலாய்
செலலெடுத்த சோலையொற்றிச் சிவனருடன் மைந்தனுக்குச்
சிறுமிகொள்ளப் பட்டபாடு தெய்வந்தா னறியுமே
விலலெடுத்த கொற்றவனன வட்டவோலை கொண்டுபோ
விருதுபேசி வந்தமன்னா முடியுதிருந்த மணிக்ளை
கலலெடுத்துக் கிளிகடியு மெங்களசேயினுடலாங்
கருணையற்ற பேரைநாங் கடிந்துவககு மற்றவோ (உ௦)

தலைவியைவிய்த்தல்

கட்டளைக்கவித்தறை

மறங்கொண்ட வந்தக னுணையச சற்று மதிக்கிலதே
புறங்கொண்ட பேருறை யாதி புரியின் பொழிலதனு
ணிறங்கொண்ட மாந்தளிர் மேனியள வேலபுரை நீள்விழிகள்
திறங்கொண்ட வெங்கடுக் கககாது தேனைச் செவச்சொரிந்தே.

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

கக

இரங்கல் - கொச்சகம்.

சொரிந்திட்ட மலாப்பொழிலுட் சூழ்ந்திட்ட வாவினெலா
நெரிந்திட்ட மணங்கமழு நிறையொற்றி யூராட்டில
விரிந்திட்ட பெருங்கடலே மேயவனையே கம்புள்ளே
பிரிந்திட்ட வென்றலைவன் பெயாந்ததிசை பேசுகிறோ (௩௨)

நேரிசைவேண்பா.

பேசரிய ஞானமருள பெண்பாக் கொற்றியூ
வாசமலி தண்டலையில வாழவுற்றே—னேசக்
கரும்புருவக காரிகையைக் காண்டிருவை நோந்த
கரும்புருவக் காரிகையைக் கண்டு (௩௩)

அறுசீர்க்கழிநேடிலாசிரியவிருத்தம்

கண்டு நின்றனை யைம்புல னேமகிழ் காமக கைதவத்தில்
தொண்டு செய்கிலை யொற்றி யூவளா தொனமை யடியவாபால்
விண்டு பேசிலை நாலவ ரினபுகழ் வியநது நாடோறுங்
நொண்டு போதர வென்ன வேதடை கொடிய கூறறுவற்கே. (௩௪)

த வ ம்

எண்சீர்க்கழிநேடிலாசிரியவிருத்தம்

வறகலை கொணடெ வலியவந தண்டெ
வனசரு குண்டும் வளியது தினறுங்
கற்களி லெனறுங் கனலிடை நின்றங்
கனபசி விணடெ கதிபெற விலையா
னறகலை தேர்ந்த வெற்றியை யாராது
நவமனை வேயநது மனைவியை வாயநது
பொறபணி சாராது மகவுடன வாழநது
புகழ்தரு சிவகதி நிகழவது நிசமே (௩௫)

நேரிசைவேண்பா.

நிசவடிய ராநலலார் நேயத்தைக் கொண்டு
கிசவடிய ராநலலா கேண்மை—வசையொழிததுப்
போற்றுவார் தம்பாற புகழ்கலவி பொன்னாதி
யாற்றுவா கொற்றியப்ப ஞா. (௩௬)

சித் து.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

ஆர்ந்திட்ட வொற்றியூர்த் தியாகேச ரடியவரி னடிமை யாகி
 யாயிரமா யிரமாக வித்தைகற்ற சித்தரியாமறிவின் மிககோ
 சார்ந்திட்ட கழுநீருட் காரடகேயானுந் தயவாயீந்தாற் [வைப்பே
 றங்குமனை பொன்னியங்கச் சுவர்யாவும வெள்ளியதாச சமைத்து
 நோந்திட்ட விருமபைநா கத்தைமா தங்கமா நிலவசசெயவே
 நிகழ்ந்தமாதங்கத்திலிருப்பைககண் ணுதலார்க்கு நிதங்காணபிப்பே
 மோந்திட்டவெள்ளிவரினமுன்னமபொன்னென்றுணைதகிவகுறுதிசொலவே
 ணுற்றநவலோகங்கொன்றையொன்றாய்ச்செயவேணுணமைதானே.

கிளவிவேட்டல்

கட்டளைக்கலீததுறை

தானே தனக்கு நிகரான வொற்றித் தலவரையில
 வானே பொருவு நினதிடை கொங்கைகள் வாள்விழிகள்
 தேனே யுக்குங் கொடியோ குவடோ தெறுங்கனையோ
 மானே திருவாய மலாந்திட வேண்டு மகிழுறவே. (கூஅ)

இரங்கல்

அறசோக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

மகிழு மொற்றித் தனிககரில மகிழ்கோ டரத்தி வினிதமாநது
 புகழுங் கிளியே பூங்குயிலே புகாசா ரிகையே பொன்வண்டே
 நிகழுந் தென்ற னிவாவாடை நிலையில பருவங் காராதி
 தகவாய் வந்து தாண்டினவே தலைவா வரவே கண்டிலனே. (கூஆ)

கைக்கிளை

மருட்பா.

இலதுளதா மினனிடையி னேயகலைமா சுண்ண
 மலர்புலர மாவுளர வாழ்தா—ணிலமடையக்
 கண்ணுற நின்ற கருங்குழற் காரிகை
 கண்ணன காணரு மொற்றியின
 மணமக் ளென்றே மதித்திடு வாமே. (கூப)

வஞ்சிவிருத்தம்

வாம மேவு மனையுட
 னீம நாடி யிருளினில
 வீம வாடல விழைபவ
 ராம வாதி புரியரே. (கூக)

கட்டளைக்கலித்துறை

புரியா ரனாதன பிரமனு நாடிப் புகலுதற்குத்
தெரியாத தக்துவன நெண்ணீரக கடலுமு திருவொற்றியாம
புரியா னருள்வடி வாமபிகை யென்னுந் பூவையனாக
குரியானென நேத்துவாக கேதந தருளவ னுயாபதியே. (சஉ)

எண்கீர்ச்சந்தவீர்த்தம்

தனதன தனதன தனதன தனனா

11திதிது வதுவென வலமரு மனமே

பழமறை முடிவினி லினிதொளிர பவதாய

விதியரி யிருவரு மிகலுற நடுவே

வியனழ லுருவென நிலவிய பொருளாய

வதிதரு மமராக ணிலையுற வருளான

மணிமிட றதினவிட நிறுவிய பெரியோன

மதிமுடி மனைகெழு பிரமபு ரியினவாழ

மகிழடி வதிதரு மொருபெரு முதலே

(சங)

அறுகீர்ச்சந்தவீர்த்தம்

தனதன தனதன தயயன தயயன தனதன தனதனனா.

முதவிடை கடையள விலலவ ருள்ளவா முழுவது கிறைபவரா
மிதமுறு மிசைவளா தையலை மெய்யினி வியலுட னணைபவரா
துதலினி லொருசுத னிவவுல குயவகை நொடியினி லருளபவராம
விதபிர மபுரியி னலலவா னள்ளிட விழைவுட னுறைபவரோ. (சச)

நேரிகைவேண்பா

உறைகுநாகு முன்னுநாகு மோபோது வாளா

யறைகுநாகு மெல்லாமுண டாகி—நிறைதருமே

யாதிபுரி யூரினையு மாம்பலகை நாதனையுந்

கோதிலகத தேநிழீஇக் கொண்டு

(சரு)

நற்றய்கூறல்

கட்டளைக்கலித்துறை

கொண்டனை மாஸினைச் சற்று நினைப்பின்றிக கொண்டறவழ
கணடலை யாரொற்றிப் பிததன செயலினைச் சாற்றுவனகேள
வெண்டலை சூடுவ னீமததி லாடுவன மெனசிரசிற
பெண்டினைத் தாங்குவன பேயகனொ டோங்குவன் போதையனே.

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

ஊர் ச ல்.

எண்கீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிநுத்தம்.

பேதமறு மனமதனைப் பலகை கூட்டிப்

பிறங்குநால் வாககுச்சங் கிலிகள பூட்டிப்

போதபசுத் தத்துவவுத தரத்தின் மாட்டிப்

புகழுறுமெய்ஞ் ஞானக்கம பளத்தை நீட்டி

மேதகுக் லோபதா னத்தைச் சூட்டி

விளங்குதவி சிடையைந்து தொழிலுஞ் செய்வா

னாவடி வாம்பிகையோ டாடிஞ்ச

னவிலொற்றித் தியாகோ யாடிஞ்சல்.

(சஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை

சலலிய சாலந் தழைத்திடு மொற்றித் தனிககிற

சலலிய மாலை தரித்தழ கராந்திடுஞ் சங்கரனா

சலலிய மொனறினைக் கானத்திற் கண்டு தனஞ்சயற்காச்

சல்லிய மோச்சிக் லத்திர மீந்த தயைக்கடலே.

(சஅ)

த னை யு.

அறுகீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிநுத்தம்.

கடலனையகருங்கண்ணாண்மாந்தழையையடைந்தவுடன்காமனம்பா

லுடலபொதிந்தபுண்ணொழிந்தாளமதிகாயந்தகுடொழிந்தாளுற்றமம்

ரிடரொழிந்தாளுள்ளிர்வாடையிலொழிந்தாளொழுத்தறியுமெம்மானென்று

நடமருவுமொற்றிநகாமகிழ்தழைபோற்றழைத்திட்டாணவைதீர்ந்தோமே.

கலிநிலைத்துறை.

தோமிருக்கும்புன்குரமபை கலகலத்துத் தொலைந்திடுநாடொன்மறை*

டாமிருக்கும் விண்டளித்த விழியிருக்கும் விண்ணுலகத் தானவர்கள்

தேமிருக்கு மாலைகளின் மணமிருக்குஞ் சுகமிருக்குத் திருவடியி

னமிருக்கும் படிசெய்வா னெற்றியினி லேயிருக்கு நமபனாளுனே.

நேரிகைச்சிந்தியல்வேண்பா.

நமமையா ளாதிபுரி நமபலகை யாராவிதஞ்

செம்மையுட னேத்தித் தெரிசிக்கி—னிம்மையிலு

மமமையிலு முண்டவன்றா ளன்பு.

(ருக)

உயிர்வருக்கையதவல்.

அன்பே வடிவா யமாநா வாகம

ஆருர் பரவை யரிவை மனாளும

இசைகொள் காழி யிடத்துக் கிழவனும
ராங்கரு ணைக்கட லாமா ணிக்கமும
உணாதத தமிழக கோடி யோடி
ஊதிய மீதவை யோதி யுணாந்ததால
எழுததறி பெமமா னென்ற பெயரை
ஏயந்தன னெற்றி யெமமா னுதலின்
ஐம்புலன றன்னை யடக்கவும் வேண்டாம
ஒன்றிய வுடலை யொடுக்கவும் வேண்டாம
ஒதிடி லொண்டமிழ மறைகளை
ஒளவிய மற்றவி டடைத றிண்ணமே.

(ருஉ)

ம த ங் கி ய ர்

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரியநீர்த்தம்

திணகயத்தினொரு துளிரீ ரருளளிகுரு திருவொற்றித்தெய்வநாட்டிற்
பணகசிய மனங்கசியப் பாட்டிசைக்கு மதங்கியெனும பாவையாரே
கணகள்ளுங் கடுவாளாற் காலைகளைக் கடிதீர்த்துக்கலங்கச்செய்தும
வணகரத்தில வாளொளிர வாள்களினே வாளாக வழங்க லென்னே.

ம ட க் கு

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரியநீர்த்தம்.

என்பிணி வாதனை மாற்றுவனே யேமன் றனக்கு மாற்றுவனே
யென்பின் மாலை பரிப்பவனே யெளியாரிடாவெப் பரிப்பவனே
வன்பருளத்திற் கரியானே மாலயன போரிற் கரியானே
யன்பா வாழும் விருப்பினனே யாதிபுரிசெவ் விருப்பினனே

(ருச)

இளவேனிற்காலம்

தாழ்சை.

வீரமுபதமி முடன்கலந்து தெனறல்வருங் காலம்
விரிசோலை மிகச்செழித்து விளங்குகின்ற காலங்
குரும்பைமுலை மாதாமணங் கொண்டிவக்குங் காலங்
கொழிசித்தா வைகாசி கூடியதோர் கால
மரும்புகளைத் தூணியிடை மதனறுதுத்துங் காலம்
ஆஆவென் மீதநங்க னலாதூறுங் காலம்
பெரும்புலன மும்போற்றுந் திருவொற்றி யூரிற்
பெமமானென் னாயகளைப் பிரிந்திருக்குங் காலம்.

(ருரு)

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

தலைவனிடத்திலே விவருந்தல்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

காலங் கடந்தவா மாலயன் மீதிற் கருணை வைத்த
வால மிடற்றின ரொற்றியி னண்ண லனங்கனவ
னீலந் தொடுத்திடி லாற்றேனென் றேறுதி நிசிபகலா
யோல மிடுவேற் கருள்செய்வ தெக்கண முள்ளுவந்தே. (௫௬)

வஞ்சிவிருந்தம்.

தேனுநது மொழியுமையாளு செலவிமகிழ
மானுநது கரதலத்து வாணருறை
வானுந்து பொழிலொற்றி வாழ்வீரோ
வானுநது பலபிறவி யொழிவீரோ. (௫௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருந்தம்.

விரையினிற படுத்தறங்கு நாரணற்கு மாரணற்கும்விண்ணினமேயுங்
காணாயிவ ரிந்திரற்குங் கிட்டாத வொருபதவி காணலாமே [வாழு
நீரையருஞ் சடைக்கணினத வெம்பெருமான் சிவபெருமா னிலையாய்
மாரையினினமதியுரைஞ்சுமொற்றிநகரொன்றொருகாலறைந்தபோதே.

பாண்.

இஃதுமஃது.

அறையுநத சத்தியங்க டயிர்ச்சாத மாக்கொண்டோ ரதரத்துற்ற
நறையுநதா ரொனையுநதா றொன்பாமு யாழ்ப்பாண நன்கு நன்கு
தறையுநத வொற்றியரை நான்மறவா நேயமதைத் தாமே தேர்வார்
நிறையுநத வவர்பாலிற் பண்ணிசைத்துப் பரிசுபல நேர்தனன்றே.

கொச்சகம்.

நன்றனைத்துஞ் செய்வார்க்கு நவநிதிய மீந்திவொய்
கொன்றருந் தும் பாவிக்கட்குக் குலநமனாய் நின்றிவொய்
குன்றனைய கோபுரங்கள் குலவுதிரு வொற்றியினி
லொன்றியுறை தியாகேச வ்யாதெய்வ மாமணியே. (௬௦)

நேரிசைவேண்பா.

மணிதுதையுங் கோயில்பல மன்னுமொற்றி யூரிற்
பணிதுதையுஞ் சங்கரனார் பாதத்—தனியுதனைச்
செவ்வையுநக் கண்களினுற் றேர்த்துதெரி சித்தவாக்
லுவ்வுலகில வாராரொன் றும. (௬௧)

ஆசிரியத்தாழ்சை

என்றுஞ் சென்று மியைவரு முச்சியா
ரினறுந் துன்று மெழின்மகி மொற்றியூ
ரொன்றும் பொன்று முயிரடா மிச்சையே. (சுஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சையவில் லாராத திருவொற்றி நாதா தனதுதிருப
பையிதழ் வாய்ந்த மலாக்கொன்றை யுறறன்ன பாழ்மதனப்
பையலென் செயவ னடவா தினியவன் பாணவிற்போ
ரையல ராசுகந் தூணிவைத தேக லழகுடைததே. (சுங)

பிச்சியார்

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரியவிருந்தம்

குச்சமலி குறிஞ்சியாகோன வேலிரண்டு சொந்தமெனக் கொண்டு வாழ்ந்து
மச்சமலி மாடமா ளிகைபரவு மொற்றிகா மன்னி நின்ற
பிச்சமலி வாரபடையு மேகதியவா வேடங்கொள் பிச்சியாரோ
யச்சமலி விடாகளிலா குடிக்கெடுக்க வாணடிசசி யாகினீரோ (சுச)

நேரிசைவேண்பா.

நீருலவு தாமனாமே னீடருசெவ் வண்டமைந்த
சீருலவு காட்சியினைச் செயததே—காருலவு
மோதைமலி யொற்றியிறை யொண்சரணில் விண்வெழிப
போதையருச் சித்திட்ட போது (சுரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதகத் தோனும் புனறுயின் றோனும் புரந்தானு
தோதக மின்றிப் பலபல காலந் துணைவியரிந்
சாதக மாகத் திருவைந் தெழுத்துணமை சாற்றவவ
போதகத் தன்னி லுதித்தன னெற்றி யொருமுதலே. (சுசு)

எழு கூ ற் றி ரு க் கை.

நிலைமணடிலவகவல்.

ஒருபசு பதியா முயாபெருந் தேவா
யொருமை மனத்து ளுகந்தே மருவினை
யிருக்கையோர்க் தன்பிலா றோத்த வொருவினை
யீருரி பொதித்தனை மூவிலை பரிததனை
யிருத்தனை பனையை யோர்பார் றழீஇக்
கறறோ ராரக் கயிலை யிருத்தனை
மகாமகோபாத்யாய, டாக

7. 11. சாமிநாதையர் நூல்

புறநிடங் கொண்டனை பூமி யியங்க
 முக்குணம் வாயநத மூர்த்திக ளாயினை
 நானமறை பரவி நவில நசுசினே
 முப்புர மழிய முனைநதிருங் கையிலோ
 மொன்றிய வீரக்கமை யுபாசரத்தூடு
 முக்கோற நேவா முகுநத னாநது
 நானமுக வைய னாறகுர மிமிழத்த
 மூவுல கொசினது முரல வியக்கியு
 மொள்ளிய விருகட றோரோ நுருளையா
 யிருஞாங் கரினி வியைநதே வழிதர
 வித்திரக குபவை யெமமருளு செலவ
 செவவை நோக்கிச் சிறிது முளகாய
 முறுவ லாற்றி முற்று மெரிததனை
 முவிற்ற னுனவா நாற்றிறப் பாஅ
 டைமமுக நின்பா லாற்ற வாரறவு
 மருமையா மோக்க மடைநதே வதிய
 நாலவகைப் பதவியு னாயக் மெனன
 மூவரி லிருவோர முறறுஞ் சூழா
 வொருபே நிகைததே யுகநது களித்தனை
 யிருளி தனக்கு மெகினந தனக்கு
 மருளது தணக்க மலையுரு வாயினை
 நண்ணு முததமிழ் நாலவா தமக்கு
 மைம்பொறி கடிய வாறு வழங்கினை
 யெவ்வினை தனக்கு மெழுவா யாகினை
 யறுபதப் பெருக்க மாங்காங் கியல்
 வைஞ்ஞிறம் பொலியு மணிதணா மிசைஇ
 நாலவகை யிசையை நலனுறப் பாடுஞ்
 சுற்றிலும பாதபஞ் சூழநதே மனனு
 மொற்றியூரத் தியாகன யோங்கி வாழ்ந்தனை
 முமமலந தணநதனை முயங்கிடு மிருமையிற்
 கவியாண சுநதரக் கவினு மோர்பெயர்
 சலியா தேற்ற சங்கர னாயினை
 கொச்சைத் தேவரைக் குலவிப் பணியும்
 பிச்சரி னினறும் பிரித்தெனை யாண்ட
 கருணைக் கடலெங் கண்ணுத லோயே.

நேரிசைவேண்பா.

கண்ணுத லோயே கயிலைக் கிறையாயோர்
பெண்ணுருவிற பாகன்கொள பேரழகாய—மண்ணுலகிற்
றோத்திரித்தே நொற்றிவளா சோதியா யெநநாளுங்
காததருள்வ துன்றன கடன. (௬௮)

கொச்சகம்.

கடனுன்க கேயென்று கழலடிக னோபபேணி
யடாபவாக ளொபபதமு மடைவாசர்வ மானியமாய
நடமவியுந தியாகேசா நம்வடிவாம பிகையுடனே
தொடாபுகொளு மொற்றியூத தொலலைநக னாசசோநதே.

கட்டளைக்கலித்துறை

சேர்ந்தானா வாழ்விக்கு மொற்றி நக்ரிற் றினமுமருள
கூடநதானா யினறு பவனியிற கண்டு குறுகுதலுஞ்
சோரந்தாள கலை நென்கிழந்தாள வளைக டிணைமுலைக
ளாரந்தாள பசலை யினியெனன செயகுவ னுயிழையே (௭0)

நேரிசைவேண்பா

இழைநிகாதத துண்ணிடைசைய யேயநதவடி வாமபா
டழைநிகாதத தனமெய்யிற சார — மழைநிகாதத
பேழபவநே யநதவிகாகப பெற்றதிரு வொற்றியினில
வாழபவனே யெங்குலதெய வம். (௭௧)

தாழ்சை.

வம்பலருங் குழலவடிவாம் பிகைமருவு தெயவம்
வனியகடுத தனையருந்தி வாழ்வளித்த தெயவ
மமபுயற்கு மச்சுதற்கு நடுகின்ற தெயவ
மரியசெந தமிழ்மறைக்கே யாசைகொளுந தெய்வ
மமபலத்தி லுலகுயய வாடுகின்ற தெய்வ
மடியார்க டம்மனதி லமாநதிட்ட தெயவஞ்
செம்பதும்ச் சரண்பணியத திருவளிக்குந தெயவந
திகழொற்றி மகிழடியிற் றியாகேச தெயவம். (௭௨)

இடைச்சியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிரந்தம்.

வரைநிகாத்தமார்க்குடங்களிரண்டுடனமோபாற்குடங்கள்வசமாயேந்தி
நினைவகித்த குசத்தியரா துமபாவி லண்டொலா நேசம் வைக்கத
நினைமடுத்தவொற்றியினிலவிறுவருமிடைச்சியாரே செப்பக்கேண்மோ
வினைமிக்குகதவாடையொழித் தரைபபணமோ றெற்கீயவிரும்புவேனே.

நற்றமிழ்க்துவந்தநாங்கடிக்கலித்தாழிசை.

விரும்புமடி யாகண்மனம் வேட்டவையெல் லாமீய
வரும்பவனி கொண்டருளி யமர்ந்ததிரு வொற்றியினி
லிரும்புருவச் சங்கிலியா லெழிலாரு ரணப்பிணித்த
பெரும்புகழி னைப்பாடிப் பேசினோவோ நன்றே
பெம்மானறியா கேசனெனப் பெரிதுவப்போ நன்றே. (௭௪)

வண்ணீவிடுதூது.

கொச்சசகம்.

நலம்விளங்கு மொற்றிகா நாதரது மார்பதனில
பொலம்விளங்குங் கொன்றைமது புசித்துப்பல புகழ்பாடிக்
கலம்விளங்குந் திருசெவியிற் கதைத்தினோ யென்குறையைத்
தலம்விளங்கும் பண்ணிசைகள் சாற்றிமகி ழுளியினமே. (௭௫)

வஞ்சித்துறை.

இனமலி யொற்றியிற

சினமற வுற்றிடின

மனமகிழ நற்றவ

முனமிக முற்றுமே

(௭௬)

நற்றயிரங்கல்

கட்டளைக்கலித்துறை.

முற்றம புனலா லுலக முடிநது முழுகியநாள்
சற்றுஞ் சலன மடையாத வொற்றித் தனிமுதலே
யெற்று மதனன் மலரா னலிநதிடு மேழையவள
பற்று மிதழி யுதவா திருநதிடல பானமையனறே. (௭௭)

கலிநிலவண்ணத்துறை.

தாநத்தன தாநத்தன தாநத்தன தாநத்தன தத்ததானன.

பாநதளுழை சாரநதுதுயில கூாநதுவள றோநதலது பக்கமவாழலா
நோநதமனா யூர்ந்தகலை யோநதவனொ டாநதவனா நித்தநாடலாந
தோநதநரு வேய்ந்தவுல காணடுவரும வேநதனது திகையாளலா
மோர்த்தமி ழாய்ந்தநித மேனறளவு வாழநதுவரி னொற்றியூரிலே.

கொற்றியார்.

அழகீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

ஊரிவள ரகணிபல சூழ்ந்தடரு மொற்றியெனு முனாநாடி
வேரிவளர் துளவணிநது நாமமிட்டுச் சங்காழி மென்கை தாங்கும்
பாரிவளா கொற்றியோ மாலவளரும பலவிடங்கள் பார்த்ததுண்டேல்
காரிவள ரனந்தசய னத்தலத்தைத் தரிசிக்கக் காட்டுவாயே. (௭௯)

இஃதுமஃது.

நேரிசைவெண்பா

வாயிடைமண் போட்டானை வானரத்தைச் சோந்தானைத்
தாயிடத்து மாலகொண்ட தப்பிவியை — நீயுமால்
கொண்டனையென் நேகண்டு கொற்றியோ தக்கபடி
முண்டனஞ்செய தாநினை முடி

(அ0)

ம ட க் கு.

அறுசீர்க்கழிநேடிலாசிரியவிருந்தம்.

படித்தாரா கிரசின் மதியினையே முடித்தா ரடியார் விருப்பினையே
பாடித்தாரா மூனறீ புரத்தினையே பொடித்தாவேயினிடத்தினையே
பாடித்தாரா வேத நான்கினையே நொடித்தாரா மூவா தொழிலினையே
படித்தா ரரியி னுரியினையே பிடித்தா ரொற்றி யூரினையே.

(அ௧)

கா ர் கா ல ம்.

தாழிசை

ஊர்துலவி மேகமெலா மழைபொழியுங் கால
மொண்பீலி மிகவிரிதது மயிலாடுங் காலங்
கூர்தகுர வினையடக்கிக் குயிலொடுங்குங் காலங்
குலமாதா குடமுலைகள் வெமமையுறுங் கால
மாரந்தமலாக் கோடலவிரிந் தலாகின்றகால
மாவணிபு ரட்டாசி யணைநதிட்டகாலஞ்
சார்த்தபுக முொற்றிநகா தணவனாயி லேழை
தலைமகனைக் காணுது தனித்திருக்குங் காலம்.

(அ௨)

ம ட க் கு.

இன்னிசைவெண்பா

காலங் கடந்தவரைக் காலங் கடந்தவரை
யால மிடற்றினரை யால மிடத்தினரைப்
பாலத் திருக்கையரைப் பாலத் திருக்கையரைச்
சாலவொற்றி யிற்பணிகதோஞ் சாராது.

(அ௩)

வேற்றெலிவேண்ணை

கன்னுதினாக்கடலதனிலமுதுடனையவதரித்துந்தொண்டைநாட்டின்
மன்னுதிரு வொற்றியா ஞாசடையி னதியுடனே வாழ்ந்து வந்து
மின்னென வனவினை விசி யெளியனை
மின்னல்செய் தொறுத்திட லெழிலல மதியமே.

(அ௪)

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

தாழ்சை.

மேதினியி லருவருககு மிழிகுலத்திற் பிறந்திடினு
மெய்வெருவு புலைத்தொழிலை விருப்பமொடு புரிந்திடினு
மாதபுரி நா தனையே யனவரதம் போற்றுமவ
ரழகடியை நஞ்சிரசி லணிமுடியாக் கொண்டிடுவா
நீதிமறை யோதிவரும வேதியோ யாயிடினுந்
நீலெகிற் கோலோச்ச நிலமன்ன ராயிடினுந்
தீதிலபர கதியநுஞந் தியாகேச றொழுந்தருஞந்
திருவொற்றி யூர்வணங்கா தீயபறைச் சாதியோ, (அரு)

க6

சாமவே தபபடன நீங்காத வொற்றிநகாச் சங்கரனா
தாமமே பெற்றிடறகங் கேதேதோ தந்திரங்கள் சாற்றியவா
நாமமே மிகுநாத்து மாரனவன் செய்கின்ற நலிவகற்றிச்
சேமமே யுறறிடறகு நன்னெஞ்சே யோரோதுஞ் செயதிலையே.

கூ தி ர் க ள ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிரும்பும்.

செய்யசெங்குதினோனற னொளிமழுங்கிச் சந்திரனின் செயலையொக்கப்
பெய்வனையா கலவிகளில் விருப்பமுற்றுக் கணவருடன்பெட்பினாக
கொயமதன னம்பென்ன மழைத்தானா பொழிகின்ற கூதிர்க்கால
மெய்ம்முதலவன்றனேககாணுதொற்றியூர்தினைசனோக்கிமெலிகின்றேனே.

வ லை ச் சி யார்.

இஃதுமஃது.

கிஞ்சகச்செவ வாயாபலா நடமாறு வொற்றிநகாக கிட்டி வாழுவ
கஞ்சனிகா பாபபாக்கும் வாயுறக் கெண்டைமீன் கண்ணிறகாட்டி.
மிஞ்சமொழி வலைச்சியோ நீர்விறறு வருகின்ற மீன்கடமழுள்
வஞ்சமின்றிச் சேலையொழித் திருவரா லெற்கீந்தால் வாங்குவேனே.

நேரிசைவேண்பா.

வேதாவு மாயவனு மென்மனைவி மாகளுடன
போதாற் சிவகுறியைப் பூசிக்கத்—தாதாவாய்க்
காண்டற ரெழிலதனைக் காததற செயலதனை
யாண்டளிததர னொற்றி யரன், (அக)

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

உந.

கோச்சகம்.

அரம்பழித்த விழியுமையா ளமுதுகைத்த மொழியுடையா
டரம்பகைத்த தனமுடையா டளிராநிறத்த வடிவுடையா
டிர்மவகுத்த மனங்களிக்கத் திருவொற்றி யூரதனரி
பரமிகுத்த தியாகேசர் பவனிவரக கண்டாமே. (கூ0)

பன்னிருசீர்க்கழிநேடிலாசிரியவிரந்தம்

கண்களிக்கும் வெள்ளிமலை யிருபபிடமாயப்பொனமேருகரத்திலாரக
கழறுமிரு நிதிக்கிழவ னேதோழ னாயருகிற காதது நிறத்த
தண்களிகுது மலையாயன புத்திரியாளு செலவிலவளு சாரந்துவாழத்
தகைமைபெறுமண்டமெலாமொருநொடியிற்செயிப்பவாகடனயராகப
பண்களிகுது பேயககூததை யிடுகாட்டிற பகவிரவாயப பாடியாடிப
பாமபிணையு மரியயாக ளென்பிணையும் பரிவுடனே பணியாப்பூண்டு
மண்களிக்கு மண்டையினி லேந்திபலி யெடுத்தித் தானம் விட்டு
மகிழொற்றி யூரிலொரு மகிழடியிற குடிக்கொண்ட மாயமெனனே

கட்டளைக்கலித்துறை

எநராளு மேசென்ம வேலைக கிடந்ததுழ லேழைநெஞ்சே
மினனாளு மமமையப பனவாழு மொற்றி வியனறலத்திற
நெனனாளு னாவெனப் பண்பாழக களாணுநாதேனளியாயச
சின்னாண் மகிழ்மரளு சோநதா லு நனமுத்தி சித்திகுமே. (கூஉ)

நேரிசைவேண்பா

சிவமேமெய் யாகியவோ தெய்வமெனத தோநது
பவமே யொழித்திடறகுப பாபபா—தவமிருந்த
பாத்தன்நன விலலதனா படவடி யேயோநது
பாத்தபெரி யோகள் பரிநது. (கூந)

ச ம் பி ர த ம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநேடிலாசிரியவிரந்தம்.

பரியவெழு கடலையுமே யுள்ளங்கை யேநதியிகப் பரிவா யுண்பேன
பலவண்டங்களைநொடியிறசிறுகோலாலேயுடைத்துப்பறப்பஞ்செயவே
னரியபெருவரைகடமை யெவ்வெவருங்கண்டிட வேயசைத்திற்பே
னடாசினகந தனையறுகாயப் புலியதனைப் புலலாக வவமகிப்பேன்
நெரிதருயிவ் வித்தைகணம் மாணக்கர் பாரகற்றோ செயவதாருந
தோநதவிஞ்சையிவையலவாங்கண்காட்டுஞ்சாலமலசெப்பகசேனமோ
பிரியமுடன் மனமதனி லோர்பொழுது நினைத்தவுடன் பேரானந்தப
பெரும்பதவியருளொற்றிக்கிணையானவொருபதமும்பேசுவேனே?

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரியவிருந்தம்

வேலனை யளித்தாரா போலும் வேயினின முளைத்தாரா போலும்
காலனை யுதைத்தாரா போலும் கரியினை யுரித்தாரா போலும்
மாலத்தை மடுத்தாரா போலும் மருமறை யிடத்தாரா போலும்
மோலத்தை யாராதாரா போலும் மொற்றியூ ராராதாரா தாமே (சுரு)

கழிக்காப்புலம்பல்

எண்சோக்கழிநெடிலாசிரியவிருந்தம்,

தாராருங் காமந் தளிராரு மததந்
தளமாரு விலவத தனிமாப ரொற்றிக்
உராராருங் காவே கயலாருங் கழியே
கவினாருங் தினாயே கலியாருங் கடலே
யாராரும பொறியே வகையாரும புணையே
வனமாருங் குருகே வலைவாரு மீனே
சீராரு மென்றன சிறைமீண்டு வாழத்
நுக்குகேளவன சென்ற திசைகண்டி லீனே. (சுசு)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரியவிருந்தம்.

கண்ணையருங்கழலடியிற் களிப்புடனே யருசுசித்தகண்ணன்றனைப்
பண்ணியையகொண்டபிரணவப்பொருட்கு விழித்திட்டபகவன்றனைப்
பெண்ணமலையிடத்தசிவந்தனனிடத்தி லுதிப்பித்துப்பிறங்குவகாட்சி
தண்ணளிகளஞ்சுழந்தமகிழடியிருக்க வொற்றியிறபோயத்தரிசிப்பாயே.

எண்சீர்வண்ணவிருந்தம்

தானதன தானதநத் தானதன தானதநத்
தானதன தானதநத் தனதான
பாவையரை யேவிரும்பி நானுமவ ரோடுறைநது
பாழுமன மேமெனினது நவியாதே
பூவலய மேலனநத லோபிகளை யேபுகழநது
போதவறி வேயிகழநது மெனியாதே
நாவலாக லோடுகநது பூதிமணி யேயணிநது
ஞானசிவ யோகமென்று புரிவேனே
வாவலுடன மாமுருநத னேமெய ஞாவணங்கு
பாதிபுரி வாழவநத பெருமானே. (சுஅ)

வேளாைச்சந்தவிந்தம்.

பெருகுதிருவமிழ்துவரியொருசுதற்குப் பெயர்த்தளித்தாரொற்றியூரர்
பருகவரு நமனவனை யொரு சுதற்குப் பதெதொழித்தாரொற்றியூரர்
குக்குமதி யணிசிரையொருசுதற்குக்குணித்திகைத்தாரொற்றியூரர்
பருமுமையினமுலையமுதையொருசுதற்குப்பசித்தணித்தாரொற்றியூரர்

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரியவிந்தம்.

ஓற்றியூரத்தியாகேசருயரபவனிதரிசித்தே னெண்டார்க்கொன்றைப்
பெற்றிடடேனியாவர்களுமபெற்றகரியபெருவாழ்விற்பிறகுகினேன்
வொற்றியூர் மன்மதனுமவிழிகினுறன் கூட்டாளி விருமபுகினுறன்
பெற்றிபெறும் பாங்கியுளோ நமவாழ்விங் கெவாக்குண்டு பேசுகிளோ.

நேரிசைவேன்பா.

பேசுதிரு வொற்றிநகரப் பெமமாற்குத தேவியா
யாசுகமாயத தாங்கு மணிவிடையாயத—தேசுறனு
பாணாதிரு வாயமொழியிற பாடப் பரிந்துவகும்
யாணாவளா நாரா யணன்.

(க0க)

வாழி.

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தானதன.

தவளகிற கிலவியொளிர் தனிவிசிதம வாழியவே
தருவடிய ரணிகளெனும் விழிமணிகள் வாழியவே
தவமுனிவ ரருளியதொர் தமிழமறைகள் வாழியவே
ததைபெரிய வயிறுடைய கரிமுகவன் வாழியவே
தவனென்ன வெயிலிலகு மயினமுருகன் வாழியவே
தகைமையுய ரருளுருவ வுமைகவுரி வாழியவே
தவழனனின் வருபலகை வடிவிறைவன வாழியவே
தழைமகிழ் மரமவளரு பிரமபுரி வாழியவே.

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகமுற்றியது

திருச்சிறைம்பலம்.